

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-443/11

F. P. Jeldes κ.λπ.
κατά

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(αίτηση του Rechtbank Amsterdam για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 71 — Μη γνήσιος μεθοριακός εργαζόμενος σε πλήρη ανεργία, ο οποίος έχει διατηρήσει προσωπικούς και επαγγελματικούς δεσμούς στο κράτος μέλος της τελευταίας απασχόλησης — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρο 65 — Δικαίωμα προς λήψη παροχής στο κράτος μέλος κατοικίας — Άρνηση χορήγησης εκ μέρους του κράτους της τελευταίας απασχόλησης — Επιτρεπτό — Σημασία της απόφασης του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 1986, 1/85, *Miethe* — Μεταβατικές διατάξεις — Άρθρο 87, παράγραφος 8 — Έννοια της “αμετάβλητης κατάστασης”»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Απριλίου 2013

1. *Κοινωνική ασφάλιση — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Ανεργία — Μεθοριακός εργαζόμενος σε πλήρη ανεργία, ο οποίος έχει διατηρήσει ιδιαίτερους προσωπικούς και επαγγελματικούς δεσμούς στο κράτος μέλος της τελευταίας απασχόλησης — Δικαίωμα επί των παροχών του κράτους μέλους κατοικίας — Εφαρμογή του άρθρου 65 του κανονισμού 883/2004 — Δικαίωμα του εργαζομένου να τεθεί, κατά τρόπο συμπληρωματικό, στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης του κράτους μέλους της τελευταίας απασχόλησης*

(Κανονισμός 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 988/2009, άρθρο 65)

2. *Κοινωνική ασφάλιση — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Ανεργία — Μεθοριακός εργαζόμενος σε πλήρη ανεργία, ο οποίος έχει διατηρήσει ιδιαίτερους προσωπικούς και επαγγελματικούς δεσμούς στο κράτος μέλος της τελευταίας απασχόλησης — Άρνηση του κράτους μέλους της τελευταίας απασχόλησης να καταβάλει το επίδομα ανεργίας — Προϋπόθεση κατοικίας κατά το εθνικό δίκαιο — Επιτρέπεται — Περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων — Δεν υφίσταται*

(Άρθρο 45 ΣΛΕΕ)

3. *Κοινωνική ασφάλιση — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Ανεργία — Μεθοριακός εργαζόμενος σε πλήρη ανεργία, ο οποίος έχει διατηρήσει ιδιαίτερους προσωπικούς και επαγγελματικούς δεσμούς στο κράτος μέλος της τελευταίας απασχόλησης — Εφαρμογή των μεταβατικών διατάξεων του κανονισμού 883/2004 — Έννοια της «αμετάβλητης κατάστασης» — Εκτίμηση από το εθνικό δικαστήριο*

(Κανονισμός 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 988/2009, άρθρο 87 § 8)

1. Κατόπιν της έναρξης ισχύος του κανονισμού 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 988/2009, οι διατάξεις του άρθρου 65 του κανονισμού αυτού δεν πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως της απόφασης του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 1986, 1/85, *Miethe*. Στην περίπτωση πλήρως άνεργου μεθοριακού εργαζομένου ο οποίος διατήρησε με το κράτος μέλος της τελευταίας του απασχόλησης επαγγελματικούς και προσωπικούς δεσμούς που καθιστούν πιθανότερη την επαγγελματική επανένταξή του στο εν λόγω κράτος μέλος, το εν λόγω άρθρο 65 έχει την έννοια ότι παρέχει στον εργαζόμενο αυτόν τη δυνατότητα να τεθεί κατά τρόπο συμπληρωματικό στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης αυτού του κράτους μέλους όχι προκειμένου να λάβει επιδόματα ανεργίας, αλλά μόνον προκειμένου να λάβει υπηρεσίες επαγγελματικής επανένταξης.

(βλ. σκέψη 36, διατακτ. 1)

2. Οι διατάξεις περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, ιδίως δε οι διατάξεις του άρθρου 45 ΣΛΕΕ, δεν αντίκεινται στην υπαγορευόμενη από το εθνικό δίκαιο άρνηση του κράτους μέλους τελευταίας απασχόλησης να χορηγήσει επιδόματα ανεργίας σε πλήρως άνεργο μεθοριακό εργαζόμενο ο οποίος διαθέτει περισσότερες πιθανότητες επαγγελματικής επανένταξης στο κράτος αυτό, άρνηση βασιζόμενη στο γεγονός ότι ο εν λόγω εργαζόμενος δεν κατοικεί στο έδαφός του, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 του κανονισμού 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 988/2009, η εφαρμοστέα νομοθεσία είναι εκείνη του κράτους μέλους κατοικίας.

Οι διατάξεις της Συνθήκης περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων δεν διασφαλίζουν στον ασφαλισμένο ότι η μετακίνησή του σε άλλο κράτος μέλος θα είναι ουδέτερη όσον αφορά τον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Πράγματι, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών μεταξύ των σχετικών συστημάτων και νομοθεσιών των κρατών μελών, η μετακίνηση αυτή μπορεί, κατά περίπτωση, να είναι για τον ασφαλισμένο λιγότερο ή περισσότερο ευνοϊκή από οικονομικής πλευράς.

Η διαφορά μεταξύ των παροχών που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους της τελευταίας απασχόλησης και εκείνων που χορηγούνται δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους κατοικίας δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ως περιορισμός στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, εφόσον προκύπτει από την έλλειψη εναρμόνισης του δικαίου της Ένωσης στον εν λόγω τομέα.

(βλ. σκέψεις 44-46, διατακτ. 2)

3. Οι διατάξεις του άρθρου 87, παράγραφος 8, του κανονισμού 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 988/2009, εφαρμόζονται σε πλήρως άνεργους μεθοριακούς εργαζομένους οι οποίοι, λαμβανομένων υπόψη των δεσμών που διατήρησαν με το κράτος μέλος της τελευταίας τους απασχόλησης, λαμβάνουν από αυτό επιδόματα ανεργίας βάσει της νομοθεσίας του, δυνάμει του άρθρου 71 του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, όπως ο τελευταίος τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 592/2008.

Πράγματι, το άρθρο 87, παράγραφος 8, του κανονισμού 883/2004 προβλέπει, για την περίπτωση προσώπου το οποίο, συνεπεία του κανονισμού 883/2004, υπόκειται στη νομοθεσία κράτους μέλους άλλου από το καθοριζόμενο σύμφωνα με τον τίτλο II του κανονισμού 1408/71, ότι η τελευταία αυτή νομοθεσία εξακολουθεί να ισχύει για ορισμένο χρονικό διάστημα μετά τη θέση σε ισχύ του κανονισμού 883/2004, υπό την προϋπόθεση ότι η σχετική κατάσταση παραμένει αμετάβλητη.

Συναφώς, το γεγονός ότι το εν λόγω άρθρο αποτελεί τμήμα του τίτλου III του κανονισμού 1408/71 δεν αποτελεί πρόσκομμα στην κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 8, του κανονισμού 883/2004.

Η έννοια «αμετάβλητη κατάσταση» κατά το άρθρο 87, παράγραφος 8, του κανονισμού 883/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 988/2009, πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα της εθνικής νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει αν οι εργαζόμενοι πληρούν τις προβλεπόμενες από τη νομοθεσία αυτή προϋποθέσεις για την επανέναρξη της καταβολής των επιδομάτων ανεργίας που ελάμβαναν δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας, σύμφωνα με το άρθρο 71 του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε.

(βλ. σκέψεις 49, 56, 61, 62, διατακτ. 3)